

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 110/2016
09.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца: Д.Ђ. из В.П., Д.П. из Р., П.Р. из В.П. и С.П. из В.П., чији је заједнички пуномоћник М.Р., адвокат из В.П., против туженог АД Х.П. из В.П., кога заступа стечајни управник Ј.М. из Л., ради заштите права из радног односа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Великој Плани и Привредног суда у Пожаревцу, у седници одржаној 09.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је надлежан Основни суд у Великој Плани.

Образложење

У току поступка по жалби тужене, изјављеној против пресуде Општинског суда у Великој Плани П1 506/04 од 14.06.2007. године, налазећи да нису испуњени услови за одлучивање о жалби, Апелациони суд у Београду је донео решење Гж 6906/10 од 04.05.2011. године, којим је предмет вратио првостепеном суду ради допуне поступка, с обзиром да је над туженим отворен поступак ликвидације. Поступајући по наведеном решењу, Основни суд у Великој Плани је 18.12.2013. године донео решење о прекиду поступка због отварања поступка ликвидације над туженим, а решењем од 09.07.2015. године, поново је донео решење о прекиду поступка (иако је поступак већ прекинут), сада због отварања поступка стечаја над туженим. Решењем Основног суда у Великој Плани П1 506/04 од 15.12.2015. године, усвојен је предлог тужилаца и поступак је настављен, а истим решењем тај суд се огласио стварно ненадлежним, а по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Пожаревцу, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Пожаревцу није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08) и члана 23. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04), а у вези члана 53. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 111/09), који се примењује на основу члана 55. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Великој Плани.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, јесте прописано да привредни судови, између осталог, суде у првом степену у споровима поводом стечаја и ликвидације, а према члану 22. став 2. истог Закона,

основни суд у првом степену суди у грађанскоправним стварима, ако за поједине од њих није надлежан неки други суд.

Међутим, имајући у виду да у поступку по жалби нема атракције надлежности, а да је у конкретном случају првостепени суд – суд опште надлежности донео пресуду, против које је изјављена жалба, о којој није одлучио надлежни другостепени суд, то је према стању у списима, у овој фази поступка, надлежан основни суд, који је у обавези да предмет достави вишем суду ради одлучивања о жалби на првостепену пресуду. Тек у зависности од одлуке другостепеног суда о законитости првостепене пресуде (против које је изјављена жалба), односно уколико првостепена пресуда буде укинута, Основни суд у Великој Плани, у даљем току поступка, може поново ценити своју стварну надлежност.

На основу изнетог, применом члана 23. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**